

Mektup 9

– cirik · 02 Ocak 2021

.....dün akşam balkonları yıkamak istedim ancak binaların bacalarından çıkan kömür renkli dumanlar canımı sıktı , şaşırdım gün içinde fark etmediğim kirli hava ile böylece tanışıyordum babacığım ,şehrin ışıklarla donattığı görsel manzaranın etkileyiciliği bacaların salgıladığı siyah boya ile gölgeleniyordu,ne yapalım iki balkonu birden yıkamam birini yıkarım dedim fazla zehirlenmeden kendimi içeri attım , önceki mektupta yazdıklarımın sakın bin özlem içinde kaldığımı zannetme istanbul'suz olmuyor aklımdan çıkmıyor onsuz yapamam gibi sonuçlar çıkartma sakın ,bana bir sürü yazmışsın yine diyorsun ki :”...her şehir aynı kızım,her yerde insan ve insan ilişkileri,duygular,kızgınlıklar,kıskançlıklar ve dostluklar hep aynı,...bu dünya boyutunda insan denen meçhul benzer davranışlarını yeryüzünün her coğrafyasında gösterir ,evet farklı güzellikleri olan doğal yapısı itibariyle denizi ve tarihsel dokusu ile nadir şehirlerden olan istanbul'da olmak vardı diyebilirsin,fakat o güzelim şehirlerin de türlü türlü çekilmezlikleri var işte ,şu trafik başlı başına insanın yaşama sevincini alıp götürmüyor muydu ? kalabalıklar ve yaşama trafiği ,...işte tam bu noktada belki yapacağın bir değişiklik sana iyi gelecekti,ve öyle de oldu ,şimdi daha az konulardan yoruluyorsundur belki,ve biliyor musun? sen gideli ne boğaza bakıyorum ne vapura biniyorum ne de sahile yürüyüşler yapıyorum , senin anlattığın gibi gibi yaşadığın şehire benzer yerleri burada bulup dolaşıyorum taksim ve arka sokakları başta olmak üzere Hasköy Dolapdere hiç gezmemiştin yeni yer ve mekanlar keşfede keşfede yol alıyorum , hatta tarif ettiğin kadar tuttuğun evin sokağına benzer yerlerin benzerleri burada da var , şehrin modern yüzünü değil tarihsel dokusu olan ilk yerleşim yerlerine merak saldım , ne denizinden haberim var istanbul'un , ne de manzarasından ,dünya şehrinde olduğumu unutarak geçiyor günler , hem senin olduğun şehir çok yönden daha özellikli, evet sabır ve zamanla her şey yoluna gireceğinden emin olabilirsin,insan saraylarda da olsa ruhen yorgun ve yıkık ise ne fayda,fakat zindanlarda yaşasa da sağlıklı ve umut dolu ise ne mutlu” , mektubunda daha okuyacaklarım var ama bu bölüme kadar bile döşemişsin de döşemişsin ya babacığım yazmışsın da yazmışsın , mektuplarımız giderek tekrarlara dönüşmesin geçelim duygusal anlatımları derim ,biliyorum tabi ki hayat bazen bir arada tutar bizi bazen ayrılıklar olur ,gerçekçi bir yaklaşım her zaman insanı rahatlatır ,orada yanındayken de sanki başka şehirde ,uzaklarda gibi olduğumuz zamanlar olmuyor muydu ,beni öyle özlem ve hasret dolu olmak yüzünden iş yapamaz gibi zannetme ,hayat devam ediyor ve ben gayet memnunum halimden ,buzdolabımı da aldım hamdolsun şimdi daha iyiyim buradaki arkadaşlarımla iletişim açısından iyi bir düzey yakaladım,sana birkaç fotoğraf atıyorum kızına iyi bak hiç gurbet ellerinde hüznü bir yüze benziyor mu yüzüm,boş yere merak etme Allah'ın yardım ve desteği ile iyiyim,herkese selam ediyor büyüklerimin ellerinden küçüklerin gözlerinden öperim , belli mi olur iki buçuk saat madem uçak ile ben de hoopp oradayım bakmışsın bir hafta sonu ,şu önümüzdeki günlerde biraz daha ortamı ,sistemimi oturtturayım ,ne nerede ,nasıl ,ne şekilde iyice öğreneyim çevremi olanları bitenleri ve işlerimi aksatmayacak bir tarihte neden olmasın mustii, sen hala evden çıkmaz gezmez dolaşmaz felsefesini mi sürdürüyorsun , bak ben gelince ben o arabayı evin önünde öyle tembel tembel yatırır mıyım ? sana

arabaya bin , gez dolaş merak ettiğın boğazın son noktasına kadar git ,dilediğın gibi kullan diyorum,fakat ne mümkün,o araba ahirette hesap soracak beni paslandırdı ,yerimden kımıldatıp ta şöyle bir spor yaptırmadı (!) diyecek..yaa...evet hadi Allah'a emanet ol sağılıına dikkat et,spor yap yürüyüşe çık Allah'a emanet olun ellerinizden hasretle öpüyorum...

Mustafa kaya

10.03.2015